

THCS - Thị Trấn Văn Điển

***Câu lạc bộ sách
và những người bạn***

(Một ấn phẩm của năm học 2021 - 2022)

-Mỗi ngày một cuốn sách-

Lời nói đầu

Nhà văn người Mĩ nổi tiếng Ernest Hemingway đã từng nói rằng: “Không có người bạn nào trung thành như một cuốn sách.”. Câu nói trên dù đã trải qua biết bao cuộc chiến tàn bạo của thời gian, nhưng những cuốn sách đầy thú vị vẫn luôn giữ vững được vai trò và ý nghĩa của chúng trong cuộc sống của mỗi người.

Văn hóa đọc từ thời xa xưa cho đến thời điểm hiện tại vẫn luôn đóng một vai trò quan trọng và sâu sắc tới đời sống của mỗi con người, cho thấy tầm quan trọng của văn hóa đọc trong đại chúng. Câu lạc bộ Sách và những người bạn của trường THCS Thị Trấn Văn Điển được thành lập với mục đích tạo lập được cho những bạn trẻ, nhất là lứa tuổi học sinh một thói quen, một văn hóa, một truyền thống đọc sách có hiệu quả và có chất lượng. Với những cây bút tài năng, cùng những bạn học sinh gần xa có một tình yêu thương đối với sách, câu lạc bộ đã gặt hái được những bài viết đầy chất lượng, với chủ đề đa dạng và phong phú về thể loại. Giúp cho bạn đọc cùng những tâm hồn yêu sách có thêm một không gian để trò chuyện và làm thú vị hơn đời sống của trí thức, của Sách.

Dẫu tuổi đời còn nhỏ, và còn nhiều những khuyết điểm chưa thể khắc phục, nhưng với tinh thần luôn luôn phấn đấu, luôn luôn nỗ lực của các thành viên tâm huyết và đầy sáng tạo, Câu Lạc Bộ đã, đang và sẽ phát triển nhiều hơn nữa trong tương lai. Với sự dẫn dắt và đồng hành từ GV phụ trách, và nỗ lực không ngừng nghỉ, Câu Lạc bộ tin rằng tập Nội san của năm học 2021-2022 sẽ vừa là một kỉ niệm đẹp và đầy đáng nhớ với tất cả chúng ta, vừa là một bước khởi đầu cho hành trình phía trước đầy trông gai và vất vả, nhưng cũng đầy những tự hào, niềm vui và sự yêu thương!

Câu lạc bộ sách và những người bạn trân trọng gửi tới quý độc giả gần xa !

CLB SÁCH VÀ NHỮNG NGƯỜI BẠN

CÁC HOẠT ĐỘNG CỦA CHÚNG MÌNH

💡 27/12/2021: Qua nhiều ngày "chiêu sinh", để chọn được những bạn phù hợp với yêu cầu của từng ban trong CLB, chúng mình chính thức ra để thi tuyển CTV!

Sau khi tổ chức buổi dự tuyển, CLB Sách và những người bạn đã tìm ra được những ứng cử viên sáng giá yêu và đam mê sách.

Ra mắt CLB - Cuộc hội ngộ của những CTV trẻ tuổi và cô Lê Thành - khách mời đặc biệt - GV Ngữ văn trường Quốc tế Nhật Bản. ♥♥♥♥♥♥

PHỤ TRÁCH CHUYÊN MỤC CLB
NĂM HỌC 2021-2022

Trưởng ban
chuyên mục
ban biên tập:
Nguyễn Phương
Hạnh 8a4

Trưởng ban
chuyên mục
ban thiết kế:
Nguyễn Thanh
Hà 6a2

Trưởng ban
chuyên
mục ban
PR: Phạm
Vân Nhi 6A7

MỤC LỤC

Phần 1:MỖI NGÀY MỘT CUỐN SÁCH

Phần 2:BẢN TIN VĂN HỌC

Phần 3:ĐI TÌM NÉT ĐẸP VĂN CHƯƠNG

Mỗi ngày một cuốn sách

Sản phẩm review sách của học sinh
- Nguyễn Phương Hạnh (8A4) -

brock_lee

FOLLOW

SÁCH TÀI NHẬT

likes

Spending everyday with awesomeness! #fun

Quét mã QR để xem tác phẩm này nha!

Review sách: Hà Nội 36 phố phường

- Lê An Thủy Tiên lớp (6A7) -

Trương THCS Thị trấn Vĩnh Yên

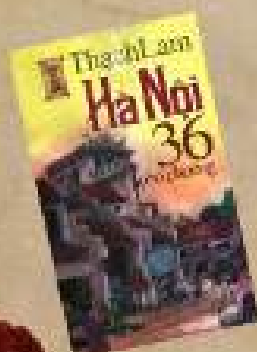
đã a new video.

28 March · 🌐

...

[MỖI TUẦN MỘT CUỐN SÁCH]

📖 Hà Nội, thủ đô ngàn năm văn hiến đã trở thành nguồn cảm hứng sáng tác bất tận cho biết bao nhà văn, nhạc sĩ và cả những con người lỡ trao trái tim cho mảnh đất thân thương này. Nếu yêu Hà Nội, sẽ chẳng còn gì tuyệt hơn một buổi chiều thong thả, được tản bộ trên những con phố rợp lá vàng hay ngồi thư thái trong một quán cà phê quen thuộc, trên tay là cuốn tùy bút Hà Nội 36 Phố Phường của nhà văn Thạch Lam. Nhắc đến Hà Nội thì không thể lỡ đi những tra... See more

HÀ NỘI 36 PHỐ
PHƯƠNG

0:00 / 0:31

Quét mã QR để xem tác phẩm này nha!

MỜI CÁC
BẠN QUÉT
MÃ Ở BÊN
CẠNH ĐỂ
XEM
VIDEO

Câu chuyện về nữ anh hùng trẻ tuổi
Võ Thị Sáu

Nguyễn

Phương

Hạnh

lớp 8a4

Đảo Mơ

Tuổi thơ luôn gắn liền với những trò chơi, những khoảng khắc tuyệt vời bên những người bạn và sau đây tôi xin giới thiệu đến các bạn cuốn sách "Đảo mơ" của tác giả Nguyễn Nhật Ánh. Sờ dĩ tôi nhắc đến tuổi thơ và những người bạn vì nội dung trong cuốn sách này sẽ đưa các bạn xuyên thời gian để quay về thời thơ ấu với những trò chơi hết sức "ngớ ngẩn" nhưng luôn mang lại những tiếng cười khoái chí, với tình bạn sâu đậm của ba người bạn Tin, Bầy và Thắm.

Ở chương 1 chúng ta sẽ Còn 2 người bạn mà tôi muốn được biết lí do hình thành nhắc đến trong chương này đó "hòn đảo" – cái tên mà Tin là Bảy và Thám. Tiếp theo ta đã đặt cho đồng cát trước cùng đến với chương 2. Trong sân và được gặp gỡ thêm chương này ta sẽ được tham hai nhân vật mới. Để gia trò chơi lạc trên hoang đảo chuẩn bị xây nhà kho ở cùng ba người bạn. Ta sẽ được phía sau nhà nên ba Tin chứng kiến những cuộc cãi vã đã thuê xe chở một đồng sỏi nổi giữa Tin, Bảy và Thám cát đến cách đây một tuần trên "hòn đảo" này. Và ở các Tin đã đứng trên đồng cát chương sau các bạn sẽ được đó và tuyên bố đây là hòn gặp gỡ những nhân vật mới, sẽ đảo của Tin. Nằm trên cảm nhận được sự ngột ngạt "hòn đảo" Tin liên tưởng trong sáng và tình bạn sâu đến biết bao nhiêu thứ nào sắc giữa ba bạn nhỏ. Nếu càng là những động vật hoang độc, các bạn sẽ càng bị cuốn đi, nào là bộ tộc ăn thịt... vào thế giới này và khó mà Sự xuất hiện của "hòn đảo" thoát ra được. Nó thực sự rất này đã là mở đầu của hay, tôi khuyên bạn nên đọc những sự việc xảy ra tiếp cuốn sách này theo.

Bài viết của học sinh
Vũ Phương Uyên lớp 6A8

Hôm nay mình muốn giới thiệu đến các bạn một cuốn sách có tựa đề khá lạ: “Chuyện con mèo dạy hải âu bay”. Nghe lạ nhỉ, một con mèo thì làm sao mà biết bay để dạy con hải âu bay được đúng không? Ấy vậy mà qua câu chuyện trong cuốn sách này thì nó lại có thể làm được. Hãy cùng mình tìm hiểu nhé! Tại bến cảng Hamburg ngập nằng với những cánh chim hải âu đang sải cánh chao lượn trên nền trời xanh thẳm. Cô hải âu Kengad mơ màng nghĩ về những ngày tươi đẹp sắp tới: cô sẽ được trò chuyện cùng những người bạn mới di cư tới, đẻ trứng trên vách đá, ấp ủ và bảo vệ chúng cho đến khi chim non thay lông tơ bằng những chiếc lông vũ và thời khắc đẹp đẽ nhất là dạy chúng bay trên vịnh Biscay. Rồi Kengah sục đầu xuống nước bắt cá trịnh để phục hồi năng lượng trước khi tiếp tục đến vịnh Biscay, nhưng cô đã bị chìm trong mặt biển đầy váng dầu-thứ chất thải xa xỉ đã lén lút đổ chúng xuống đại dương. Cô cố gắng vùng vẫy để thoát ra nhưng cánh đã bị phủ đầy thứ chất quánh đặc đen sì. Trong lúc tuyệt vọng, cô dùng hết sức bay vào đất liền, tìm một nơi để hạ cánh.

Cô rơi xuống ban công của con mèo mun to đùng, mập ú Zobra. Khi nhìn thấy cô chim hải âu nằm bẹp ở ban công với lớp dầu đen sì bắn thối cùng hơi thở yếu ớt, mèo mun muốn tìm cách để cứu cô nhưng không biết làm thế nào. Kengad biết mình khó qua được nên muốn mèo mun hứa với mình 3 điều: Thứ nhất, không được ăn trứng, thứ 2, chăm lo cho quả trứng và thứ 3 là dạy cho chim non bay. Mèo mun đã đồng ý với Kengad, cuối cùng cô hải âu lấy chút sức lực cuối cùng để đẻ ra một quả trứng rồi tắt thở.

Mèo Zobra đã tìm đến những người bạn của mình để giúp đỡ là: Ngài mèo Đại Tá đầy uy tín, có mối quan hệ rộng, thư ký của ngài Đại tá mèo Secretario nhanh nhẹn, và mèo Einstein thông thái, uyên bác. Sau khi nghe Zobra kể về tình trạng nguy cấp của cô hải âu, Einstein đã lấy ra sách nghiên cứu cách cứu Kengad nhưng mọi chuyện đã quá muộn. Chúng tiếc thương rồi chôn cất cho cô hải âu và giúp Zobra thực hiện lời hứa vì lớp hứa của một con mèo cũng là trách nhiệm của toàn bộ mèo trên bến cảng.

Zobra thực hiện lời hứa, đầu tiên là việc ấp trứng. Quả thực không dễ dàng chút nào với một con mèo mun to đùng, mập ú.

Đến ngày thứ 20, chim non mổ vỏ trứng chui ra ngoài và chiêm chiếp gọi Zobra "Má! Má!" Tiếp theo là chăm sóc và bảo vệ cho chim non. Việc làm mẹ hải âu quả thực không phù hợp với Zobra, chim non cứ chiêm chiếp đòi ăn nhưng Zobra loay hoay mãi mới tìm ra được đồ ăn cho chú chim non. Chim non ngẫu nhiên ăn năm con ruồi mà Zobra bắt được. Mọi chuyện phức tạp hơn vào ngày thứ hai sau khi con nở, Zobra phải nghĩ cách để những người trong gia đình không phát hiện ra hải âu và bảo vệ hải âu trước hai con mèo hoang đáng ghét. Việc để hải âu non ở nhà Zobra là rất nguy hiểm nên Zobra đã để hải âu ở chỗ của ngài Đại Tá là cửa tiệm tạp hóa. Nhưng ở đây hải âu non lại phải đối diện với một mối nguy hiểm khác là lũ chuột hung dữ. Zobra dũng cảm một mình đi vào hang ổ của lũ chuột rồi cảnh cáo và thương lượng lại với chuột đầu đàn, bảo chúng không được làm hại đến hải âu non. Sau đó Zobra cùng anh em của mình đặt tên cho hải âu non, nhưng không biết nó là con đực hay con cái. Einstein nhanh nhẹn mở từ điển những cuốn sách ra tìm nhưng không thấy cuốn sách nào nói gì tới việc phân biệt giới tính cả. Cả bọn lúc đó lại phải nhờ đến con mèo Bốn Biển đầy kinh nghiệm, cuối cùng mới biết được hải âu non là con cái. Chúng quyết định đặt tên cho cô à Lucky và yêu thương cô nàng hải âu bé nhỏ như con của mình. Cả bọn hô lên: "Chúng ta chào mừng con, Lucky, đưa con thân yêu của loài mèo sống trên cảng."

Lucky lớn nhanh như thổi, chớp mắt đã ra dáng một con hải âu tới tuổi thiếu niên. Lũ mèo lại nghĩ cách để dạy hải âu bay. Einstein điên cuồng mở hết cuốn sách này đến cuốn sách khác tìm cách giúp Zobra dạy con chim non vỗ cánh bay, nhưng Lucky không thích bay vì nó thích làm mèo. Trong tiệm tạp hóa có một con đười ươi tên Matthew luôn trong trạng thái say xỉn, không lo trông chừng cửa hàng đang hoàng lại còn hay khó chịu với tất cả mọi người, Lucky cũng không ngoại lệ. Con đười ươi đã nói với hải âu rằng nó không phải mèo và những con mèo nuôi hải âu rồi sẽ ăn thịt nó. Lucky nghe được thì rất buồn. Zobra an ủi, giảng giải với Lucky về tình yêu mà lũ mèo đã dành tặng cho cô:

“Chúng ta yêu con vì con là một con hải âu. Một con hải âu xinh đẹp, chúng ta chưa từng phủ nhận khi nghe con nói là mèo bởi điều đó an ủi chúng ta rằng con muốn giống chúng ta, nhưng con khác với chúng ta và chúng ta vui với sự khác biệt đó. Nhờ con, chúng ta học được cách trân trọng, quý mến và yêu thương một kẻ không giống chúng ta. Thật dễ dàng và chấp nhận và yêu thương một kẻ nào đó giống mình, nhưng để yêu thương ai đó khác mình thực sự rất khó khăn, và con đã giúp chúng ta làm được điều đó. Con là chim hải âu và con phải sống một cuộc đời của một con chim hải âu. Con phải bay.”

Mèo mun và hải âu quấn quýt bên nhau đầy triu mến và yêu thương. Đó chính là tấm chân tình giữa hai loài vật hoàn toàn khác nhau. Zobra và những người bạn lại bắt tay vào việc dạy hải âu bay. Einstein gầy đi trông thấy, mãi mê nghiên cứu về nguyên lý cất cánh. Zobra và những người bạn khác đứng nhìn hải âu nhảy xuống, bao nhiêu lần Lucky cố gắng bay lên thì bấy nhiêu lần cô ngã xuống. Cô cảm thấy rất buồn và thất vọng về bản thân. Thấy Lucky buồn, bọn mèo không kìm được lòng, phá vỡ điều cấm kỵ là chúng sẽ nói ngôn ngữ loài người để tìm sự giúp đỡ. Mèo Zobra tới tìm chàng thi sĩ giúp đỡ và anh đã đồng ý. Chàng thi sĩ hứa sẽ gặp lại lũ mèo và hải âu lúc nửa đêm, khi cơn bão ập tới. Đêm đến, mèo mun dũng cảm vượt qua cơn bão đưa hải âu gặp được chàng thi sĩ. Chàng thi sĩ ôm lấy mèo mun và hải âu trong tay, tiến nhanh về tòa tháp chuông nhà thờ Thánh Michaeli. Lucky vô cùng sợ hãi. Zobra an ủi, động viên Lucky để cô nàng đón chờ những giây phút tuyệt diệu của loài hải âu, đó là được sải cánh bay trên bầu trời.

“Dang đôi cánh ra.”

“Con sẽ bay, cả bầu trời kia sẽ thuộc về con.”

“Bay đi!”

Zobra chìa bàn chân ra đây Lucky một cái thật
kể, Lucky lập tức biến mất khỏi tầm nhìn. Cả
mèo và người đều nín thở dõi theo cô hải âu.
Họ cảm thấy thật hạnh phúc, khi hải âu đang
sung sướng, ngây ngất trên bầu trời xám xịt,
bao la. Zobra dõi theo hải âu chờ tới lúc nó
không biết từ lúc nào những giọt nước mưa
hay nước mắt đã làm mờ đi đôi mắt vàng của
con mèo mập ú. Một con mèo tử tế, cao quý,
một con mèo của bến cảng hamburg.

Qua câu chuyện trên, tác giả Luis Sepúlveda
đã cho chúng ta thấy con người đã quá tàn
nhẫn với thiên nhiên khi đổ thứ dầu đen sì đầy
mùi váng dầu ghê tởm xuống biển. Nhưng
cũng cho ta thấy được mặt tốt trong tình yêu
thương giữa người và người. Chú mèo Zobra
chẳng quen biết gì với cô hải âu Kengad cả,
thế nhưng chú vẫn thực hiện nguyện vọng
cuối đời của cô. Và câu chuyện còn nói đến sự
quyết tâm, muốn nhấn nhủ đến chúng ta rằng
chỉ cần quyết tâm, không gì là không thể. Cảm
ơn các bạn đã đọc phần review về cuốn sách
"Chuyện con mèo dạy hải âu bay" của mình.
Chúc mọi người một ngày tốt lành!

Bài viết của học sinh
Nguyễn Thị Phương Hoa
Lớp 8a4

sinh nhật buồn nhất

HARRY POTTER VÀ PHÒNG CHỨA BÍ MẬT

Và phòng chứa bí mật?

Xin chào xin chào các cậu đã bao giờ nghe đến Harry Potter chưa nhỉ có khi cũng có bạn đã đọc truyện hay xem phim rồi đúng không? Harry Potter là một bộ truyện nổi tiếng của tác giả J.K Rowling. Nó gồm có 7 tập truyện tất cả. Theo tớ thấy tập nào cũng hay hết. Nhưng hôm nay tớ sẽ giới thiệu đến các cậu 1 tập truyện mà tớ thích đọc nhất. Đó chính là Harry Potter và phòng chứa bí mật. Tập truyện này được xuất bản năm 1998 và là phần hai sau phần Harry Potter và hòn đá phù thủy. Chúng ta cùng vào luôn câu truyện nhé.

Harry Potter sau một năm học tại ngôi trường Phù thủy và Pháp sư Hogwarts đã trở về nhà gia đình di dưỡng Dursley. Tại đây, cuộc sống của những người Muggles bình thường đang bị đảo lộn lên. Dượng Vernon đã khóa chặt mọi rường hòm và con cú của Harry. Kỉ nghỉ của cậu bé trôi qua cay đắng vì cậu ko nhận dc lá thư nào từ bạn bè. Nhưng sau cái tối dượng Vernon đón những vị khách của ông ở nhà, một sinh vật kì lạ đã xuất hiện sinh vật đó chính là gia tinh Dobby.

Gia tinh Dobby xuất hiện và cảnh báo cho Harry về những chuyện khủng khiếp sẽ xảy ra nhưng Harry không nghe lời của nó cho nên Dobby gây ra nhiều rắc rối khiến Harry bị khóa kín trên lầu

Năm học thứ hai đã bắt đầu, Harry cũng quay trở lại trường mặc kệ sự can ngăn của Dobby. Năm học liên tục xảy ra các hiện tượng kì bí, các cuộc tấn công liên tục xảy ra đối với phù thủy gốc Muggles đến nỗi Hogwarts gần như phải đóng cửa vì không bảo vệ được sự an toàn đối với học sinh. Lợi đồn đại khắp nơi là Phòng chứa Bí mật đã được mở ra.

Bà Norris, con mèo của thầy giám thị bị hóa đá và Harry bị nghi ngờ là thủ phạm vì có mặt tại hiện trường. Sự kinh hoàng càng ngày càng lan rộng khi một số học sinh bị hóa đá ngay trong trường. Harry bị đồn đại là hậu duệ của Salazar Slytherin và là người đứng sau tất cả mọi việc. Tất nhiên Harry không biết ai đang tấn công các học sinh, nhưng Harry nhanh chóng quyết tâm tìm ra ai là người đứng sau việc này.

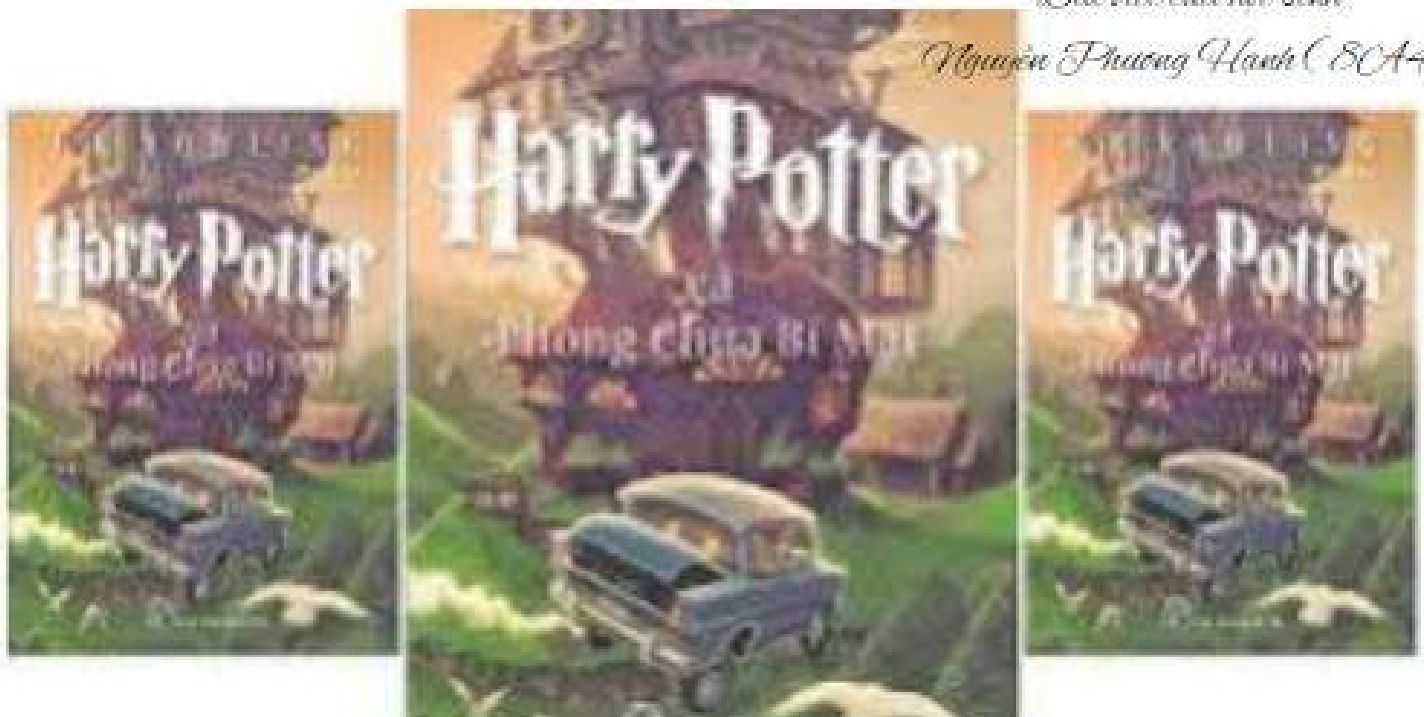
Những người thân thiết xung quanh của Harry lần lượt bị tách rời. Thầy Hiệu trưởng Albus Dumbledore bị cách chức, bác Già khóa Rubeus Hagrid bị tình nghi và bị giam vào ngục Azkaban. Có bạn thân Hermione bị tấn công và hóa đá. Harry và Ron trong quá trình tìm hiểu bị mất vào Phòng chứa đã đi sâu vào khu rừng cấm và suýt mất mạng khi gặp phải gia đình nhện khổng lồ Aragog.

Sự căng thẳng của sự việc đang xảy ra lên đến đỉnh điểm khi cô em gái Ginny Weasley của Ron bị bắt vào Phòng chứa Bị mất. Harry và Ron tìm tòi từ những dữ liệu do Hagrid, Hermione để lại và đã tìm ra phòng chứa bị mất và giải oan cho lão Hagrid lúc này đã vào tù do bị tình nghi là người mở cửa phòng chứa. Lockhart lộ ra là một tên lừa đảo, hắn muốn bỏ trốn, nhưng bị Harry và Ron bắt phải theo cùng. Trên đường đi, ba người xảy ra xô xát đã làm cho Lockhart bị mất trí nhớ và lời vào bị phá, chỉ có một mình Harry có thể đi đến được Phòng chứa Bị mất.

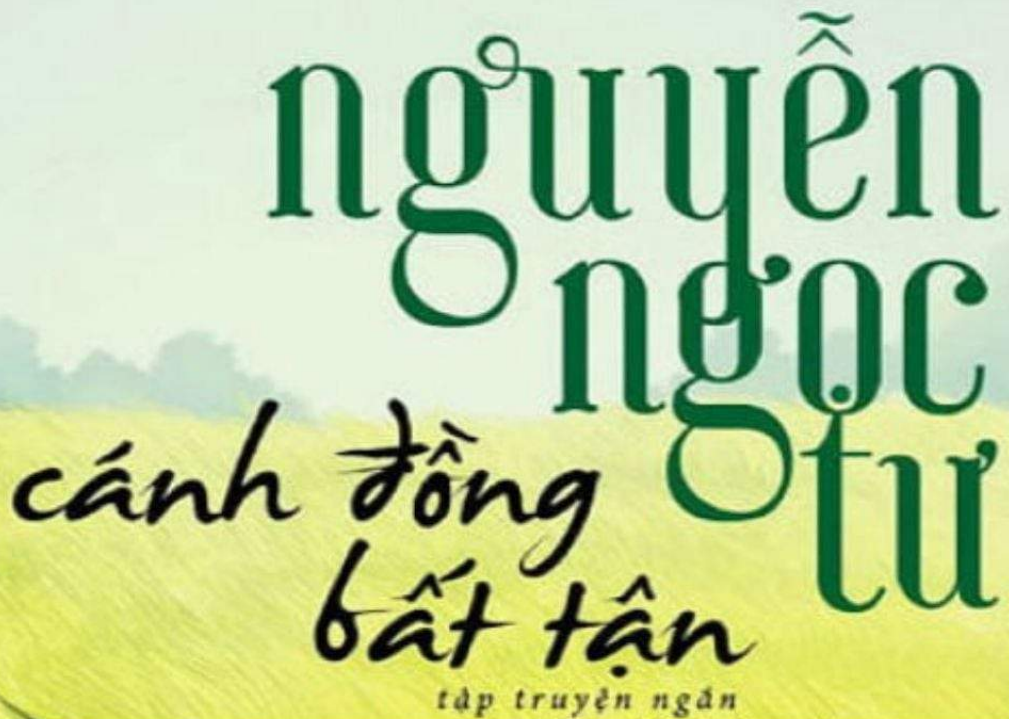
Tại đây, Harry giải cứu Ginny khỏi sự điều khiển của Voldemort trong hình hài của Tom Riddle. Harry chạm trán Tử xa Bolasilisk và đã chiến thắng nó. Cuối truyện, cả trường ăn mừng chiến thắng của Harry. Ông Dumbledore và bác Hagrid đã trở lại trường. Trong tập truyện này có những tình tiết làm hồi hộp người xem làm cho ta có cảm giác tò mò hơn và càng bị cuốn sâu vào tập truyện. Thế nên ai chưa đọc thì tò nghĩ các cậu cũng mua một quyển về để đọc thử nha!

Bài viết của học sinh

Nguyễn Phương Hạnh (8C4)

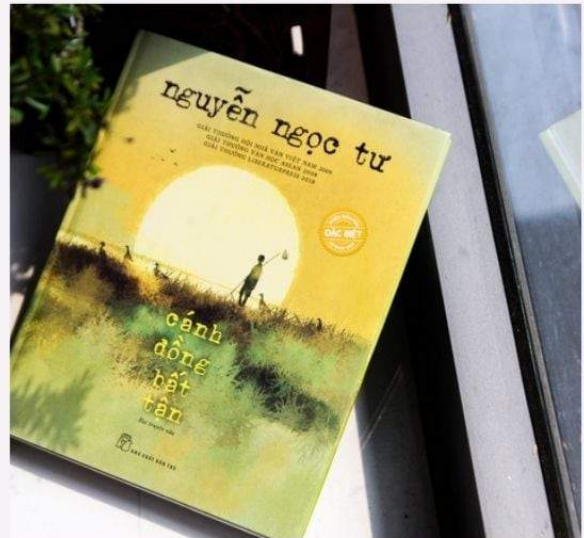
REVIEW SÁCH

CÁNH ĐỒNG BẤT TẬN - MỘT ÁNG VĂN CHƯƠNG ĐẦY ĐAU KHỔ VÀ BI AI

Ở nơi miền quê sông nước xa xôi, có một cánh đồng mang tên là Bất Tận. Một cái tên không được sinh ra để tô vẽ thêm cho vẻ đẹp hoang sơ của vùng đất còn nghèo khó, cũng chẳng hứa hẹn cho ta những chuyến phiêu đầy thú vị. Điểm trên cái màu vàng rực của lúa, của ánh nắng gay gắt nơi ấy-nơi sông nước Nam Bộ, chỉ là những phận đời long đong, luôn đi tìm kiếm những thứ tình yêu lẫn khuất trong mình, chẳng thể nào thoát ra, chẳng thể nào nói ra được. Đó chính là những trang viết đầy đặc sắc của nhà văn Nguyễn Ngọc Tư, một cây bút chính hiệu Cà Mau, là người con sinh ra nơi miền quê sông nước, một người con của "CÁNH ĐỒNG BẤT TẬN".

Thành công rực rỡ của bộ phim chuyển thể cùng tên, dường như đã làm cho người ta quên đi rằng, từng có một tác phẩm, một tập truyện ngắn cũng xuất sắc không kém, đó chính là tác phẩm “Cánh Đồng Bất Tận”, tập truyện ngắn với 14 truyện ngắn khác nhau, với nội dung khác nhau. Nhưng điều khiến cho tác phẩm trở nên thành công và được nhiều bạn đọc mến mộ đến vậy, một phần cũng chính là xuất phát từ Mảnh Đất Hiện Thực Trong Văn Học. Mười bốn truyện ngắn là mười bốn mảnh đời khác nhau, là mười bốn câu chuyện riêng biệt, nhưng chúng lại như phản ánh sự giống nhau đến lạ kì. Đó là những bi ai, đau thương, những nỗi buồn tràn đầy trong tâm hồn mỗi con người trong truyện. Đó là câu chuyện về ông già Năm Nhỏ, người đi trộm trâu chỉ để được lên sóng truyền hình, nhận gửi vài lời ngắn gọn với đứa con gái đã mất tích lâu năm: “Về ghen con, Cái ơi!”. Đó là anh Hết, cả đời chịu thương, chịu khó, vì gia cảnh nghèo khó mà đành lui bước từ bỏ người con gái mình thương trong “Hiu Hiu Gió Bắc”. Là Giang của “Nhớ sông”, dù đã lấy chồng, nhưng vẫn luôn mãi nhớ cái cảm giác chênh vênh trên chiếc ghe thời thơ ấu. Là ông Chín, người sẵn sàng bỏ hết tiền tài, để trọn kiếp đi theo người mình thương, dẫu cho tấm chân tình ấy mãi mãi chẳng bao giờ được đáp lại,... Những phận đời bị xã hội bỏ quên, ở những nơi hẻo lánh cùng ngõ hẻm, hay lênh đênh sông nước. Tuy mỗi người có 1 gia cảnh khác nhau, nhưng đều chôn trong lòng những tình yêu dang dở, từ gia đình tới người thương. Tình yêu ấy bị kìm nén chẳng thể thốt thành lời, chỉ có thể mượn ánh mắt, mượn dòng suy tư của con vịt, để biểu lộ. Còn họ, họ chỉ biết giấu điếm cảm xúc. những tiếng thở dài. Rồi khi ngày mai đến, họ lại tiếp tục sống với một trái tim đầy mảnh vỡ trong mình.

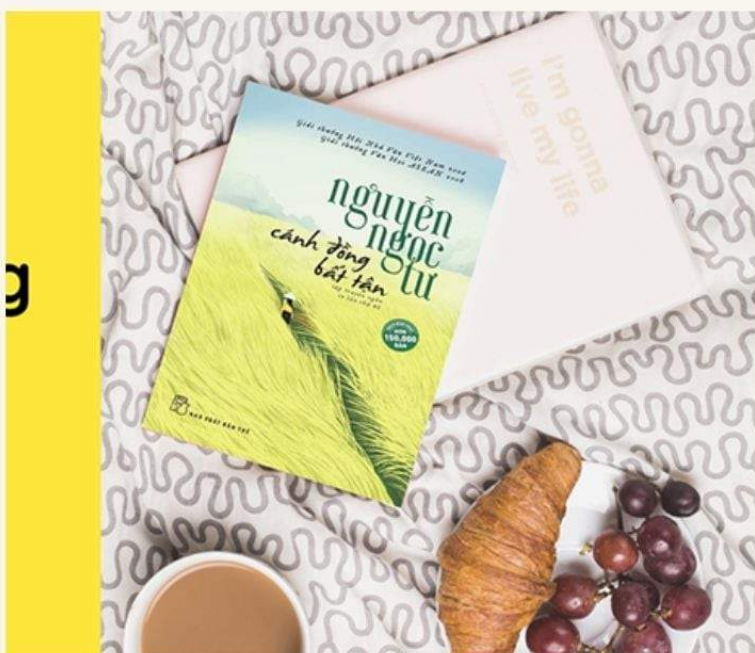

"CÁNH ĐỒNG BẤT TẬN VÀ NỖI ĐAU"

Nguyễn Ngọc Tư đã từng viết:

“Tôi thích những mối tình câm, tình thắm. Tôi tưởng tượng đó là những mối tình da diết, sâu sắc. Mỗi mỗi chẳng dám nói thật lòng, cho đến cuối đời, tình ấy vẫn bàng bạc, rập rờn, và mỗi khi có dịp (như đi qua chỗ ngồi cũ, con đường cũ, gương mặt cũ...), ta bỗng thấy nhói ran. Chắc là khó chịu lắm, khi yêu mà giả bộ không yêu, khi buồn cố diễn mặt vui, khi đau tình phải tỏ ra vô tình...”

Có người từng nói, từng trang viết của Nguyễn Ngọc Tư trong “Cánh đồng bất tận” có chất gây nghiện, khiến độc giả cứ muốn đọc lại mãi không thôi. Ở đó, người ta cứ muốn nghe hoài chính cái giọng văn trầm buồn, đậm chất địa phương rất xuề xòa ấy, nó sống động tới mức, khiến ta cứ ngỡ như đang được ngồi nghe những câu chuyện đời, những câu chuyện thật ngoài kia, sao câu chuyện của họ lại đau khổ đến thế, bi ai đến thế. Và rồi ta thầm oán trách cuộc sống, tại sao cuộc đời lại quá tàn nhẫn khi đẩy con người vào “Bước đường cùng” ấy, lại để cuộc đời họ khốn khổ đến thế. Nhưng khi chúng ta gấp vội cuốn sách lại, và dấu đi những giọt nước mắt trên khóe mi, ta mới hiểu rằng: Cách tốt nhất để cuộc đời này trở nên tốt đẹp, đó là hãy sống tốt hơn với những gì mà ta nhận được, học cách bao dung hơn với những gì mà ta đã thấy. Và dấu cho thương yêu có mang đến hận thù, thì cũng chỉ có yêu thương mới hóa giải được thù hận mà thôi, như Nguyễn Ngọc Tư có viết những dòng cuối cùng trong “Cánh Đồng Bất Tận”:

“Nó hơi sợ hãi. Cảm giác một cái gì, nhỏ xíu nhưng lạnh lợi như con loăn quăn đang ngụp lặn trong nó. Đứa con gái thoáng nghĩ, rót nước mắt, trời ơi, có thể mình sẽ sinh con. Nhưng nó chấp nhận việc ấy, dù phũ phàng (với nó, chấp nhận cũng là một thói quen).

Đứa bé đó, nhất định nó sẽ đặt tên là Thương, là Nhớ hay Dịu, Xuyến, Hường... Đứa bé không cha nhưng chắc chắn được đến trường, sẽ tươi tỉnh và vui vẻ sống đến hết đời, vì được mẹ dạy, là trẻ con, đôi khi nên tha thứ lỗi lầm của người lớn.”

Một số sản phẩm thiết kế của các CTV trong CLB

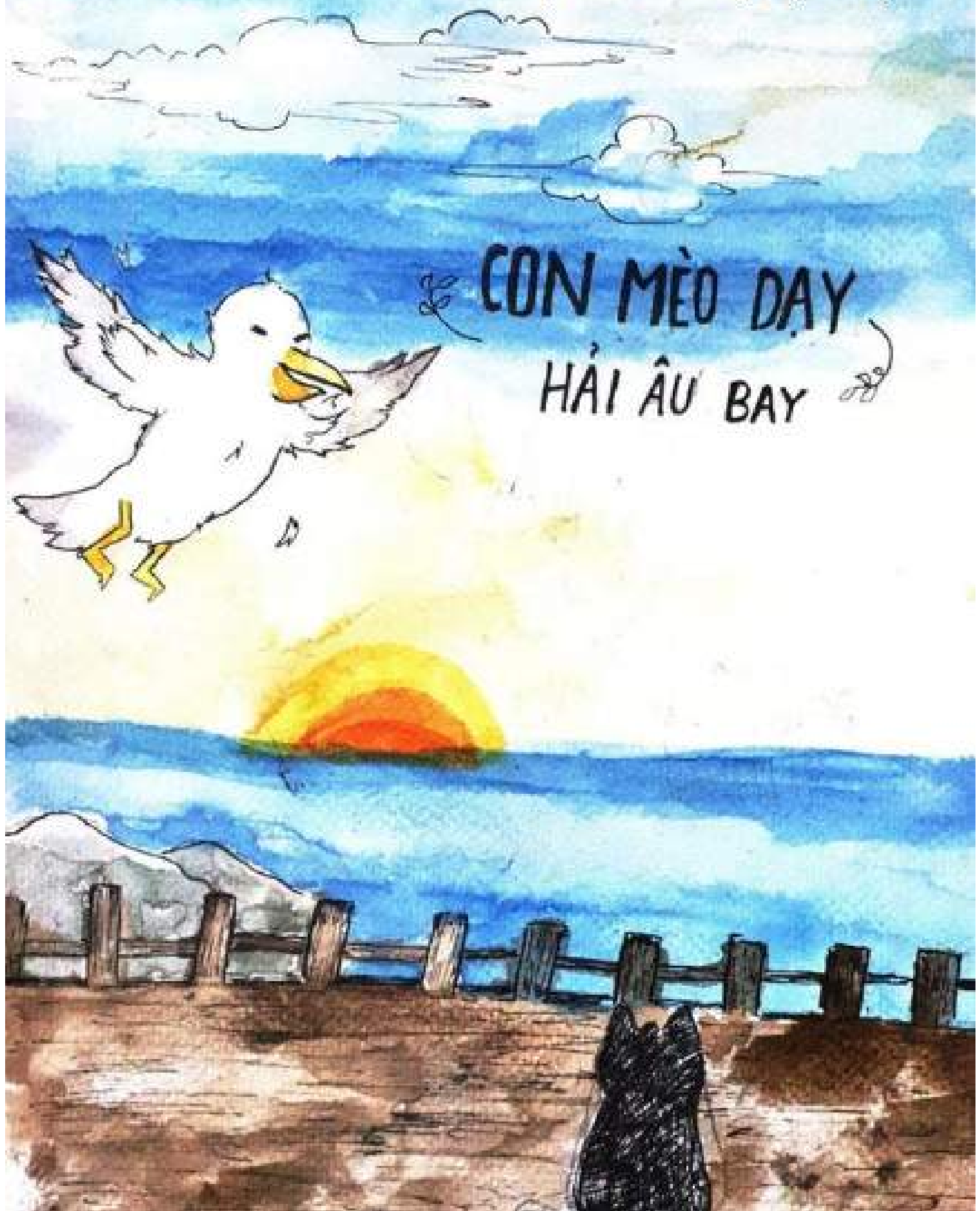
- Lê An Thùy Tiên (6A7) -

- Nguyễn Thanh Hà (6A10) -

LUIS SEPÚLVEDA

- Vũ Ngân Giang (GA3) -

CON MÈO DẠY

HẢI ÂU BAY

- Thùy Linh (6A3) -

Bản tin văn học

Dự án lớp học

Xanh - Sạch - Sạch - An toàn

Dự án sáng tác truyện tranh

Trường THCS Thị Trấn Văn

Nhà Xuất Bản : Trần Ngọc Hà Lâm

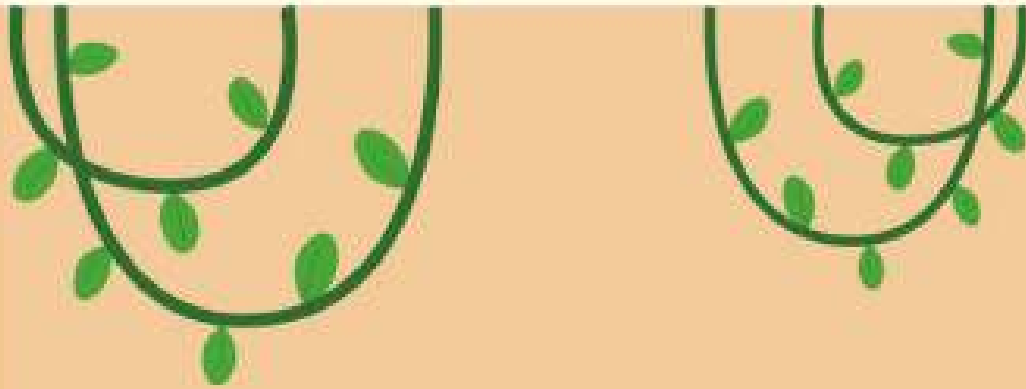

GIẤC MƠ CỦA GẤU CON CHÂN VÒNG KIỀNG

Nhà xuất bản Vũ Phương Uyên

GẤU CON CHÂN VÒNG KIỀNG

CHAM MINH NGOC

Scan để xem được nhiều tác phẩm
hơn nữa nha!

ĐI TÌM

Nét đẹp

Văn chương

Tết trong tôi là...

Mai là một cô bé nhỏ nhắn và đáng yêu sống ở Đức. Cô bé có bố là người Việt Nam còn mẹ là người Đức. Nó luôn tự nhận rằng mình lớn rồi, vậy mà đêm nào cũng bắt mẹ phải đọc truyện cho nghe. Bố luôn nói “Con phải học tốt Tiếng việt vì đây là tiếng mẹ đẻ của con”. Con bé ngây thơ hỏi lại bố “Bố ơi vì sao con phải học tốt tiếng việt ạ”. Bố nó nói: “Đến khi nào tết đến con sẽ về quê thăm mọi người”

Con bé không hiểu quê hương là gì? Nó chỉ biết có một dải đất hình chữ S ở xa nơi này tí tấp được gọi là Quê Hương. Nó liền chạy đến hỏi mẹ “Mẹ ơi về quê để làm gì hả mẹ”. Mẹ nó trả lời “Về quê để sum họp đó con”. Lại thêm một câu hỏi nữa lại xuất hiện trong đầu cô bé “**Sum họp**” là gì. Con bé mang câu hỏi này lên trên lớp hỏi cô giáo. Cô trả lời: “Sum họp có nghĩa là em trở về quê hương thăm ông bà đó”, và rồi ngày con bé về Việt Nam cũng đã đến. Sau một chuyến bay dài 18 tiếng, cuối cùng, nó cũng đến Việt Nam. “Ở đây lạ quá nóng hơn ở Đức”. Con bé trầm nghĩ. Nó đã gặp ông nội, ông vui lắm đòi bế nó cho bằng được. Nó thì cũng hiểu truyện không khóc lóc gì hết, nó thích ông nội lắm vì từ khi về nó được ông cho đi chơi đủ mọi chỗ. Mọi người quý cô bé lắm đến nhà ơi người ta cũng cho quà cho bánh “Ở đây vui nhỉ khác xa với ở nhà mình” cô bé lại nghĩ. Đêm giao thừa đã đến cả nhà quây quần bên nhau vui vẻ nói cười. Vậy cuối cùng Mai cũng hiểu thế nào quê hương thế nào là trở về. Cô bé cũng trầm nghĩ “Đến bao giờ mình mới lại về quê nhỉ”

Bài viết của học sinh

Nguyễn Huy Tuấn lớp 8A6

SANG XUÂN

Mùa xuân sang rồi hoa khoe sắc nở
Hoa đào, hoa mai đẹp tươi như nắng
Người người, nhà nhà cùng nhau dọn dẹp
Chăm chỉ làm việc là điều tốt lành.

Chạy ra đầu ngõ mấy đứa trẻ con
Túi ta túi tit kẹo xoài, kẹo táo
Mấy bác hàng xóm chạy đi mua đồ
Đèn lồng, đèn led, hoa mai hoa đào
Một vài nhà khác ngồi gói bánh chưng
Vui vẻ, rộn ràng chuẩn bị Tết sang.

Ánh nắng mùa xuân như pha lê quý
Những tia nắng nhỏ lập lòe dưới đường
Bao nhiêu lời chúc dành tặng cho nhau
Chúc ông, chúc bà, chúc cha, chúc mẹ
Luôn luôn mạnh khỏe gặp nhiều điều may
Những niềm vui đó chính là Tết nha!!!

Tác giả: Thùy Linh 6A3

TẾT ĐOÀN VIÊN

Thời gian trôi nhanh thật đấy! Mới qua mất mấy tháng thôi mà đã sang năm mới rồi. Năm vừa qua theo tổ đoán thì chúng ta ngồi ở nhà học “on lai” suốt không biết các bạn có “tiêu hoá” hết kiến thức không chứ tổ thấy tổ sắp mất gốc mất rồi, chỉ mong được đi học lại thôi! Năm mới đến cũng là dịp tết đến xuân về. Vào những ngày này, chúng ta dọn dẹp lại nhà để xua tan những thứ không tốt lành và đón nhận những cái mới hơn trong năm tới đây.

Vậy Tết là gì nhỉ? Tết Nguyên Đán hay còn gọi là Tết Cả, Tết ta, Tết Âm Lịch, Tết cổ truyền, Tết đoàn viên... hay chúng ta gọi ngắn gọn một từ “Tết” là dịp người Việt tụ hội, sum họp, cúng gia tiên, dâng lễ thánh thần, ăn uống và vui vẻ nên khái niệm Tết đồng nghĩa với những gì vui. Đây là dịp để người Việt hưởng thụ thanh nhàn trong những lúc nông nhàn.

Tết Nguyên Đán là ngày lễ có ý nghĩa nhân văn vô cùng sâu sắc, đây là ngày để mọi con người đều đoàn tụ với gia đình, trở về quê hương và nhớ về tổ tiên. Nguyên nghĩa của chữ “Tết” chính là “tiết”. Hai chữ “Nguyên Đán” có gốc chữ Hán; “nguyên” có nghĩa là sự khởi đầu hay sơ khai và “đán” là buổi sáng sớm. Vậy Tết chúng ta nên làm những gì nhỉ? Đầu tiên lúc gần Tết tầm ngày 25, 26, 27 thì chúng ta nên dọn dẹp lại nhà cửa sau đó thì sẽ cúng ông công ông táo, táo mộ. Sau đó chúng ta sẽ trang trí nhà mua những cây quất, cây đào, cây mai, ... và mua những đồ ăn ngon để đãi khách, mua thêm vài bộ quần áo mới để diện Tết. Ai ai cũng bận rộn! Vào ngày 28, 29, 30 chúng ta sẽ bày mâm ngũ quả để cúng tổ tiên. Thông thường một số gia đình sẽ về quê để đoàn tụ với cả ông bà, cha mẹ, cô dì, chú bác hoặc là một số người ở tại gia đón Tết. Chúng ta gói những chiếc bánh chưng, bánh tét. Tổ còn nhớ năm trước vào đêm 29 tổ và ông ngồi canh bánh chưng mà ngủ quên suýt cháy nhà thế là bị bà mắng cho mấy phát. Đến đêm giao thừa chúng ta sẽ ngồi chờ năm mới.

Vào khoảnh khắc giao thừa từ ngày cuối cùng của năm cũ sang ngày đầu tiên của năm mới chúng ta sẽ nhìn thấy pháo hoa được bắn lên một cách rất hoàn mỹ người người vui vẻ quây quần bên nhau. Vào mừng một tết người lớn sẽ chuẩn bị những bao lì xì chứa những giá trị khác nhau như 50 nghìn, 100 nghìn, ... Để lì xì cho những đứa trẻ. Khi nhận lì xì rồi đứa nào đứa nấy rất vui vẻ mà chạy tung tăng!

Vào những ngày cuối tết mọi người sẽ ngồi với nhau ăn những bữa cơm ngon, đoàn tụ với nhau sau những ngày tháng xa nhau hoặc lâu không gặp! Còn dịp tết của các bạn như thế nào? Hãy chia sẻ cho tổ nha. Chúc các bạn có một dịp tết vui vẻ bên gia đình!

Bài viết của học sinh
Nguyễn Phương Hạnh 8A4

CÂU CHUYỆN ĐẦU NĂM

Tôi là Hoa Đào, loài hoa xinh đẹp nhất, tươi tắn nhất, lộng lẫy nhất, và đặc biệt nhất, nhất là trong dịp Tết đến xuân về, tôi trở thành loài hoa được ưa chuộng nhất của tất cả mọi người, từ già tới trẻ, từ các em nhỏ tới những bạn học sinh, đến cả những cô chú, anh chị,...v.v. Ai ai cũng biết tới tôi, cũng muốn mua tôi. Và tôi dường như đã trở thành loài hoa riêng biệt của ngày Xuân, ngày Tết. Nếu như ngày Tết mà thiếu tôi – Hoa Đào, hay thiếu đi anh chị em của tôi – Cành Mai vàng, Cây Quất tươi, thì sẽ mất đi cái không khí Tết tươi vui, rực rỡ vốn có.

Năm nay cũng vậy, cứ đứng vào những ngày cận Tết – tức những ngày 28,29 Tháng Chạp đến mừng 4, mừng 5 Tháng Giêng, những cành đào đầu tiên sẽ nở rộ, với những búp hoa mơn mớn, hồng nhẹ, chèn thêm vài cành lá xanh non. Vẫn như mọi năm, chị em Đào chúng tôi được đem ra bán vào trước Tết vài tuần. Khi ấy, chúng tôi đã bung nở những cành đào tươi tắn, nhưng vẫn có chút vẻ e thẹn, như những thiếu nữ xinh đẹp chuẩn bị đồ đạc để đi du xuân đầu năm mới. Các chị của tôi đã được bán đi nhanh chóng, do cây to hơn và đẹp hơn tôi nhiều.

Phải đến những ngày cận Tết – 27,28 tháng Giêng tôi mới được bán đi. Lúc ấy đã là đêm đen, không còn mấy ai đi ra ngoài đường nữa rồi, đèn đường đã được thắp sáng lên trên những ngã đường, sương muối bao trùm lấy không gian, làm thời tiết trở lạnh rõ rệt. Ông chủ của vườn sắp căng chiếc bạt lên để dọn hàng. Tôi mệt mỏi chuẩn bị thiếp đi ngủ một chút. Bỗng dưng từ đâu có một bóng người thấp thoáng đi qua chỗ chúng tôi, khi tôi nhìn rõ hơn thì đó chính là một người công nhân. Có lẽ anh đang xem Đào Tết, người đàn ông đã đến tuổi trung niên rồi, nhưng chỉ mặc 1 chiếc áo khoác mỏng mà thôi. Đang được một lúc thì ông chủ tôi gọi lại, hỏi:

-Anh kia, anh đi mua hoa Đào hả?

Người đàn ông đáp lại bằng một giọng thều thào:

-Vâng, tôi đi mua hoa Đào ngày Tết. Ở đây có cây nào rẻ nhất vậy anh?

-Cây rẻ nhất hả? Nhưng xấu lắm, lại bé nữa, anh mua cây to tí, có gì tôi bớt cho

-Không, nhà tôi bé lắm, với cả mua cây to về sau không trồng tới, anh cứ cho tôi cây bé với rẻ thôi!

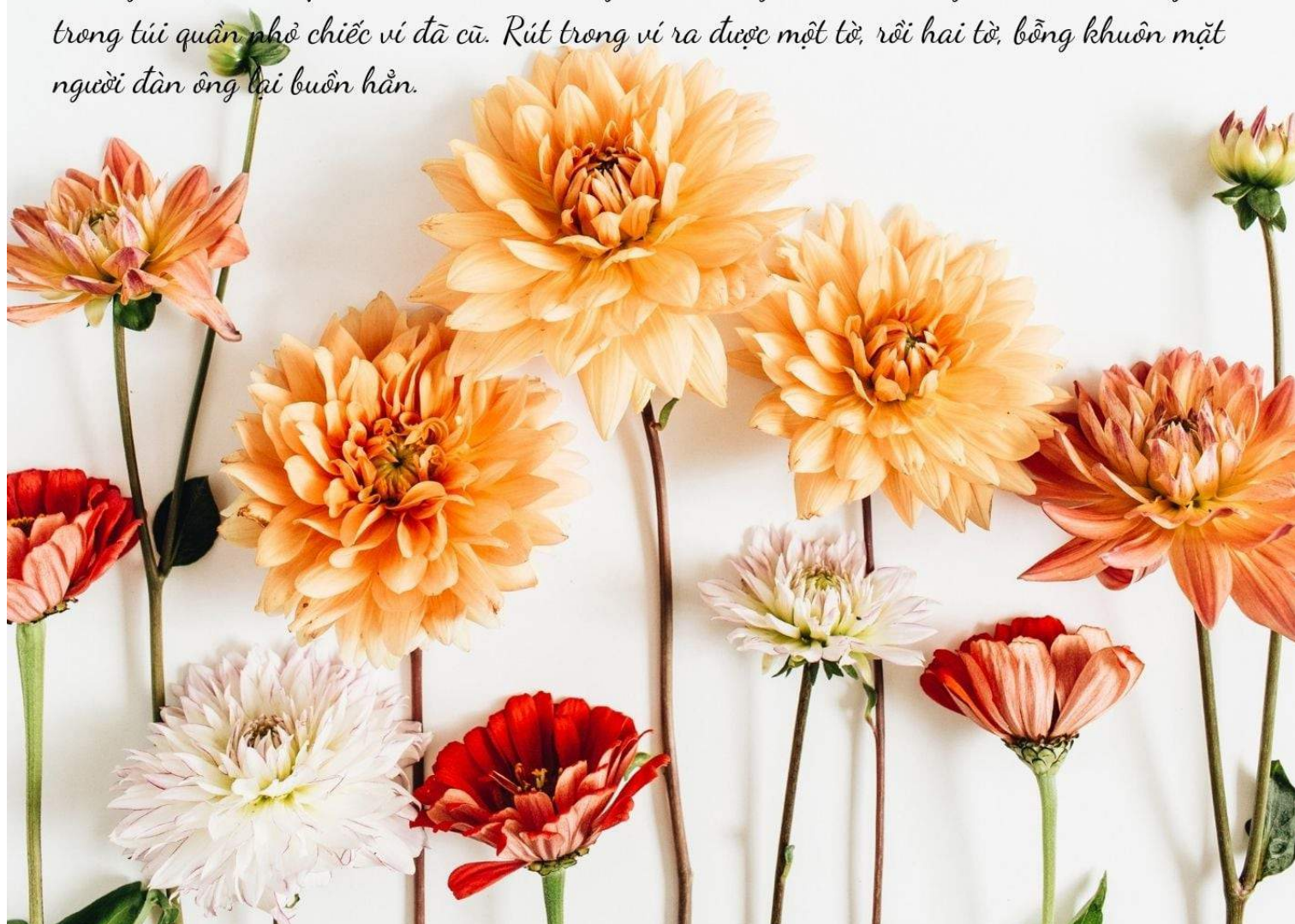
-Vậy tùy anh thôi, có cây này là bé với rẻ nhất. Anh xem lấy nhanh để tôi dọn hàng – Ông chủ vừa nói với người đàn ông vừa chỉ vào chỗ tôi đang đứng.

Bỗng nhiên tôi giật nảy mình, đảo mắt nhìn các chị em Hoa Đào khác bên cạnh đang bàn tán xôn xao. “Như vậy là em được bán rồi kìa!”, một chị Hoa Đào khác nói nhỏ với tôi, “Bán được trong dịp Tết này là khó lắm đấy, chị sướng nhé!”, một em Đào khác nói với tôi. Nghe được những lời ấy lòng tôi lại hân hoan, háo hức chuẩn bị được dẫn về nhà một người chủ mới ăn Tết. Người đàn ông ngắm nghía tôi một lúc, rồi nói với ông chủ vườn:

-Vậy anh cho tôi cây này đi, giá bao nhiêu vậy anh?

-Cây này hả? Cây này bán bình thường tôi lấy 150.000 nghìn, nhưng thôi, lấy anh rẻ 120.000 nghìn thôi. Lấy thì lấy để tôi còn dọn hàng!

-Vâng, thế thì tốt quá. Cảm ơn anh! – Người đàn ông hớn hờ, miệng cười toe toét, lấy từ trong túi quần nhỏ chiếc ví da cũ. Rút trong ví ra được một tờ, rồi hai tờ, bỗng khuôn mặt người đàn ông lại buồn hẳn.

Mồm méo xệch xuống. Đôi mắt trĩu nặng và thâm quầng, nay lại càng thêm buồn rầu, u u phiền. Dường như người đàn ông muốn khóc to lên, nhưng lại nén nước mắt vào trong. Người công nhân ngừng lại một chút rồi lấy hai đôi bàn tay quét đi những giọt nước mắt đọng trên khóe mắt, rồi trầm ngâm:

- Xin lỗi anh, làm phiền anh quá, tôi không có đủ tiền. Chào anh...

Ông chủ vườn khó hiểu hỏi người công nhân:

- Tôi lấy giá rẻ như vậy, sao anh không lấy?

Vừa dứt lời thì người công nhân đã vội đi mất, đi dưới những ngọn đèn đường hiu hắt, lạnh lẽo. Tôi nhìn người công nhân khuất dần, rồi lại nhìn ông chủ vườn đang phân vân, bứt rứt nhìn người công nhân kia. Hẳn là ông cũng thấy thương cảm cho người đàn ông ấy lắm. Bởi năm nay dịch bệnh hoành hành, mà kinh tế đi xuống nhiều, người dân mất việc làm nhiều vô kể, có những người vẫn được đi làm, nhưng tiền lương lại ít, nhất là những người đi làm ăn xa nhà. Tết này họ chỉ dám xin phép người thân đón Tết trên thành phố vắng lạnh. Ông chủ của tôi cũng vậy, năm nay vì bán được ít Đào, Quất mà không thể về quê ăn một cái Tết bên gia đình, người thân được. Máy chị Đào bên cạnh tôi thở dài: "Thật là buồn quá, vậy là một năm nữa ăn Tết ở thành phố rồi..."

"Anh gì ơi, quay lại đây đã!", giọng của ông chủ vườn vang lên, gọi với lấy người công nhân đang đi trên đường phía xa. Nghe thấy chủ vườn gọi, người công nhân liền chạy lại, "Có chuyện gì vậy anh?", người công nhân hồn hồn hỏi.

"Tôi nghĩ lại rồi, năm nay ai cũng khó khăn cả. Tôi cũng khó khăn, anh cũng khó khăn, vậy chi bằng ta cùng san sẻ cho nhau một ít. Dù ít dù nhiều, thì cũng được. Thôi, tôi cho anh cây Đào này, còn tiền, bao giờ có anh trả tôi cũng được, mà không có thì...". Chưa nói được hết thì người công nhân đã vội ngăn lại: "Thôi, thôi! Tôi không dám nhận đâu, mà có nhận tôi sợ cũng chẳng trả được đủ tiền!". Ông chủ vườn liền nói tiếp: "Thì coi như tôi lì xì cho gia đình anh! Năm mới rồi, tôi cũng chẳng bán được bao nhiêu, tôi cho anh mà! Anh nhận đi để tôi còn dọn hàng!". Người công nhân bỗng òa lên khóc nức như một đứa trẻ vừa tìm thấy được bố mẹ, anh ôm mặt mà khóc, mà thút thút, rồi anh lại cố kìm nén niềm xúc động lại. Nhìn người công nhân bỗng dưng tôi lại thấy buồn đến nao lòng, mà một phần nào đấy lại thấy một niềm vui khôn xiết. Người công nhân xách tôi trên tay một cách cẩn thận, chưa quên cảm ơn người chủ vườn rồi rít rồi mới dám quay gót đi về.

Mặc dù hôm ấy trời lạnh cóng, rét run, nhưng tôi lại thấy ấm áp biết bao.

bởi tôi biết rằng ngoài kia vẫn còn rất nhiều những con người nhỏ bé luôn cố gắng hằng ngày kiếm tiền nuôi gia đình, nhưng đồng thời họ còn là những nhà hảo tâm luôn giúp đỡ mọi người xung quanh, biết yêu thương, sẽ chia những gì mình có. dù không phải vật chất, không phải những món quà đắt tiền, kim cương, vàng bạc, tiền của, nhưng chỉ khi ta cho đi, thì có nhận lại gì đi chăng nữa, nó cũng là vô giá. Mùa Tết này, hãy biết yêu thương, sẽ chia, quan tâm tới những người xung quanh thật nhiều, vì hành động đấy của chúng ta chính là những hành động thiện nguyện nhỏ bé và đáng quý biết bao!

Bài viết của HS: **Nguyễn Anh Khoa 8A2**

TẾT RỒI, CHA VỀ VỚI CON NHÉ!

Tết năm nay nhà tôi đã trang hoàng mọi thứ đầy đủ, bánh chưng, bánh dày, các loại nước ngọt và bánh kẹo đều không thiếu một thứ gì, nhưng chỉ thiếu một người đó là cha của tôi. Hồi tôi còn trẻ dạ non thơ mới chào đời vài tháng thì cha tôi phải đi làm xa, những ngày tết hay các ngày nghỉ dài hạn ba tôi mới về bên gia đình rồi lại đi, nhưng tôi chưa bao giờ thấy mặt ba mình dù chỉ vài lần. Tôi thăm thở dài rồi nói với mẹ và ông bà nội rằng:

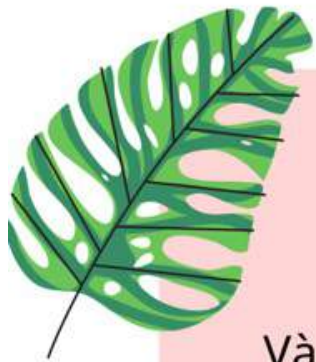
- Tết năm nay cha sẽ không về đâu, vì còn mấy ngày nữa là đến tết rồi. Những lần trước ba về trước tận một tuần cơ mà.

- Nó sẽ về mà cháu cứ yên tâm. Không tết nào là nó không về đâu.

Bà mỉm cười nhìn tôi bằng ánh mắt trù mến, nhìn bà vậy thôi nhưng sâu trong lòng bà đang mong mỗi chờ đưa con trai của mình về ăn tết. Nhìn mẹ tôi mà xem, ánh mắt đượm buồn sâu thẳm như chờ chồng về nhưng có vẻ đã không thể đợi được nữa rồi. Ngày qua ngày, cả nhà đều trông chờ cha tôi về và cuối cùng cũng đến tết. Cả nhà đã trông chờ ngày này nhưng có vẻ cha tôi đã không về rồi, mẹ tôi bật khóc gọi tên ba tôi và nói ba tôi về đi còn bà tôi mắt sưng húp sắp bật khóc vì mòn mỏi chờ con trai mình về. (còn tiếp)

TẾT RỒI, CHA VỀ VỚI CON NHÉ!

Và rồi một tiếng mở cửa vang lên, cả nhà nhìn ra cửa thấy cha tôi vui vẻ tươi cười nhìn gia đình và nói rằng:

- Con về rồi đây thưa cha mẹ, anh về rồi nè vợ Giọng nói khàn khàn vang vào tai, mẹ tôi chạy ra cửa ôm lấy cha tôi mà bật khóc trách mắng tại sao lại về muộn đến vậy, cha tôi chỉ bật cười liên tục nói xin lỗi. Bà tôi chống đi đến ôm đứa con trai của mình mà bật khóc, ánh mắt nhớ nhung người con đi làm xa giờ đã sưng húp vì khóc nhiều. Cha đỡ dành bà rồi dìu mẹ và bà tôi xuống ghế, đến chỗ tôi mà xoa đầu.

- Ôi trời, đứa con trai bé bỏng của tôi từ hồi còn bé tí nay đã lớn từng này rồi sao. Lớn nhanh như vậy mai sau lấy vợ sớm thôi. Cha tôi bật cười thành tiếng khiến cả nhà cười theo. Tết năm đó là một cái tết tràn đầy niềm vui và hạnh phúc của tôi. Tôi mong rằng gia đình tôi sẽ mãi mãi như thế, và tôi muốn bố tôi không phải đi làm xa nữa.

Bài viết của học sinh
Lê Thanh Thảo
lớp 6A7

Tôi viết về những ngày giao mùa

Tôi viết về những ngày giao mùa khi đang ngồi ngay ở trong lòng Hà Nội giữa mùa Xuân và mùa Hạ. Là một người con của thủ đô nhỏ bé, Hà Nội, sinh ra và lớn lên từ thành phố cổ ngàn năm, văn hiến, có lẽ trong mỗi chúng ta đều không ai là không biết đến thứ đặc trưng của thời tiết miền Bắc - Giao Mùa. Cứ mỗi dịp tháng ba, tháng tư về, người dân Hà Nội nói riêng, và người dân miền Bắc nói chung, lại được cảm nhận cái cảm giác mơn mơn của không khí Giao Mùa, cái không khí mà chẳng có ở bất kì vùng miền nào, một không gian, không khí hiếm hoi của những ngày Xuân Tàn, Hè Tối. Nó lại làm mỗi người trong chúng ta, dù đang ở một vùng trời nào bao la, xa xôi lắm, hay đang có mặt ngay trong thành phố, thủ đô nhỏ Việt Nam, cũng đều khó lòng cưỡng được

Giao Mùa theo nhiều người hiểu, thì đó chính là cái khoảnh khắc hiếm hoi mà hai mùa giao thoa với nhau. Nếu như, mùa Xuân mang cho con người ta những chồi non, những lộc xuân, những lộc xanh mơn mơn vươn trên những cành lá khẳng khiu sau Đông tàn, thì mùa Hạ lại náo nức, mang đến cho con người sắc màu rực rỡ, những đóa hoa phượng đỏ nở rộ, tung bay trong cái nắng mai lung linh,... Nếu như mùa Xuân đem đến những dịu dàng của hoa sữa, hoa chanh, hoa loa kèn, hoa bưởi,... thì mùa Hạ lại có bung nở những sắc đỏ rực của phượng vĩ trong sân trường, hoa bằng lăng tím biếc với tiếng chim tu hú gọi đàn, với tiếng ve râm ran trong vòm cây,... Hai mùa tưởng chừng như khác hẳn nhau, đối nghịch với nhau, vậy mà khi giao mùa, chúng lại hài hòa, lại đan quện vào nhau một cách đầy tinh tế, nắng gắt của hạ và những cơn gió lạnh man mác của Xuân, không khí nóng bức gay gắt đầu Hạ lại hòa vào với cảm giác lành lạnh cuối Xuân,... làm người ta cứ muốn như lại không thôi!

Giao Mùa từ mùa Xuân sang mùa Hè còn là lúc cá bà, các mẹ ra phơi phóng những chiếc áo bông, chăn bông dày không cần dùng tới, thay vào đó là những chiếc chăn mỏng, những chiếc áo cộc tay mặc vào mùa hè. Và khúc giao mùa còn chen thêm vào đó câu chuyện cổ tích về cái rét nàng Bân, cái rét bất chợt giữa những ánh nắng ngày Hè, mang trong đó là cả một câu chuyện đầy sâu sắc và nhân văn về tình yêu và lòng chung thủy của nàng Bân với người chồng khi muốn may cho chồng một tấm áo mùa Đông mà không quên khó khăn, vất vả:

"Hoa bắt đầu thưa thớt cuối đường xuân,

Cành cây đã sum suê lá đậm.

Tháng ba đến với những ngày nắng ấm,

Bỗng mùa đông trở lại - rét nàng Bân."

Giao Mùa là lúc thời tiết thất thường nhất, có lúc nóng lạnh, nắng mưa bất thường, không khí lúc ẩm, lúc hanh khô,... Khi ấy không khí ẩm ướt, làm nền nhà như có nước đổ vào, nó còn được nhiều người biết với cái tên thân thuộc "nồm ẩm". Có những ngôi nhà nồm ẩm nghiêm trọng, dù có lau đi lau lại, bật quạt liên tục, hút bụi,... cũng chẳng thể nào làm cho sàn nhà khô được. Chỉ đợi đến khi những cơn gió hanh khô mùa đông bỗng xuất hiện, những ánh nắng chan hòa mùa hạ tươi rói, sàn nhà mới bớt ẩm nồm. Có những người vì thời tiết, không khí thay đổi mà bị mắc, nhiễm các bệnh như cảm cúm, sốt, ho,... Nhưng đó mới chính là Giao Mùa của Hà Nội, nét đặc trưng của Thành phố, thủ đô, đó mới chính là vẻ đẹp của không khí vào Hạ khác biệt.

Giao Mùa là như thế đấy, Giao Mùa xuất hiện không vội vã mà cũng chẳng tiếc tởn. Giao Mùa đến một cách tự nhiên, thể hiện ra một cách lặng thầm, nhanh chóng nhưng lại reo vào lòng người những cảm xúc thiêng liêng, khó quên nhất giữa hai mùa Xuân và Hạ hòa quyện lại với nhau. Nó khiến con người ta sống chậm lại trong những khoảnh khắc ấy, để nhìn ra ngoài nơi mình đang sống, tận hưởng một vẻ đẹp, không khí hiếm hoi của thủ đô giữa những ngày Giao Mùa.

Bài viết của học sinh

- Nguyễn Anh Khoa lớp 8A2 -

Ngày trở về

- Đặng Hiền Anh (6A8) -

- Trần Đình Bảo Linh (6A6) -

TRƯỜNG MẦM NON

NGÀY TRỞ VỀ

Nguyễn Ngọc Thùy Linh
(6A3)

HAPPY
New Year

Ngày trở về

NGUYỄN THỊ PHƯƠNG HOA 8A4

Ngày Trở Về

Ngày Trở Về

Vũ Ngân Giang - 6A3

NỘI SAN NÀY LÀ CỦA

Địa chỉ nhà

Email

SĐT

Mến thương gửi đến
các CTV và các bạn
đọc gần xa của CLB

Quét mã để theo dõi CLB

Nội san

CLB sách và những người bạn

Chịu trách nhiệm xuất bản

NGUYỄN PHƯƠNG HẠNH

LÊ TUỆ MINH

NGUYỄN ANH KHOA

VŨ PHƯƠNG UYÊN

NGUYỄN HÀ NGUYỆT ANH

Biên tập và trình bày

NGUYỄN PHƯƠNG HẠNH

NGUYỄN ANH KHOA

LÊ TUỆ MINH

VŨ PHƯƠNG UYÊN

NGUYỄN HÀ NGUYỆT ANH

Với sự giúp đỡ từ :

GV phụ trách các chuyên mục

NGUYỄN THỊ TRÂM

